

faa i Realiteten ere af den Bestaffenhed, at man forgjæves vilde søge om Mage til Loven, hvis den blev vedtagen i en saadan Stikkelse, naaget der ganske vist er adskillige Love, som i alt Fald fra Formens Side maae siges at være mindre heldige. Naar det ærede Medlem troer, at man skulde stamme sig, hvis Loven ikke fik disse Tillæg, saa er dette desuden noget høist Besynderligt; thi hvad gaee de væsentligt ud paa? For det Første paa, i Loven at indfætte Noget, der ganske vist kan undværes, forsaavidt man allerede i Forveien har Bestemmelser derom, men det, at man ikke fylder en ny Lov med, hvad man allerede har i Forveien, kan dog umuligt være en saadan Mangel, at man af den Grund skulde stamme sig ved den. Resten af hans Forslag angaaer Noget, der enten er meget forvirrende eller i den Grad specielt, at det ikke hører hjemme i Loven. Den kan i alt Fald ikke paa nogen Maade blive et Arbeide, som man skulde stamme sig ved, fordi man ikke vil gaee ind paa saadanne Detailbestemmelser, der ikke have været Gjenstand for den omhyggelige Overveielse, som er nødvendig ved Spørgsmaal af en saa speciel Natur. Jeg kan forøvrigt ikke nægte, at jeg vilde ansee det for at være det Heldigste, om vi nu kom tilende med disse Forslag, saaledes at vi ikke oftere skulle blive nøbde til at dvæle ved dem. Den ærede Forslagsstiller har, saavidt jeg veed, heller ikke taget sine Forslag tilbage.

Formanden: For Discussionen gaee videre, skal jeg dog henstille til de Medlemmer, der ville tage Deel i den, ikke at ville forfølge de mindre velvalgte Udtryk, der kunne være brugte.

Næpstorff: Jeg har ingenlunde meent, at det skulde være en Skam, om Loven kom ud uden de Bestemmelser, jeg her har foreslaaet, men jeg har kun meent, at det var en Mangel, naar Loven kom ud i en saa ufuldstændig Tilstand, som da vilde blive Tilfældet. Jeg vil meget villigt indrømme, at der maafee kunde tages Noget fra, og maafee lægges Noget til, hvad der indeholdes i de foreliggende Forslag, men at de ikke skulde kunne

siges at henhøre under det Omfang, som det er paatenkt, at Loven skulde have, eller som den ved sin Titel giver sig ud for at have, kan jeg ingenlunde indrømme. Med Hensyn til at fylde Loven — som den sidste Taler udtrykte sig — med Ting, der findes andre Steder, maa jeg stadigt komme tilbage til, hvad der af Ministeren er udtalt i Motiverne, nemlig, at det er vigtigt her at faae Alt samlet paa eet Sted. — I det Haab, at jeg skal faae det fornødne Antal Medlemmer til at forene sig med mig om igjen til tredie Behandling at foreslaae de Bestemmelser, der ere indeholdte i mit Ændringsforslag, skal jeg imidlertid nu tage det tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 38, og da selvfølgelig ogsaa de sig dertil knyttende Underændringsforslag, er saaledes tilbagetaget. Jeg skal spørge, om Noget optager det?

Tugen: Jeg skal tillade mig at optage Ændringsforslaget for at see, hvorvidt det Haab, det ærede Medlem udtalte, han havde om til Sagens tredie Behandling at faae Saamange som fornødent med sig til at stille det igjen, maatte ville gaee i Opfyldelse. Jeg optager ikke Forslaget, fordi jeg har noget Haab om, at det skal gaee igjennem, men kun af det af mig nævnte Hensyn.

Formanden: Forhandlingerne over dette Afsnit fortsættes altsaa.

Winther: Jeg vil dog bemærke, at man ikke kan drage nogen Slutning i den nævnte Henseende derafra, hvorledes Afstemningen nu maatte falde ud; thi det kan meget gjerne være, at jeg f. Ex. idag vil stemme imod nogle af Bestemmelserne i Forslaget af Hensyn til deres mindre heldige Form, medens jeg desuagtet godt vil kunne være med til igjen at stille dem til 3die Behandling. Den ærede Talers Hensigt vil altsaa ikke kunne opnaaes paa denne Maade.